

Mamma

***-Mödrar i Israel och
Palestina berättar om sina
liv, oron och framtidstron "sidan 9"***

Fundamentalism i fokus av Göran Gunner sidan 5

Därför är en en-statslösning det mest realistiska av Håkan Sandvik sidan 13

Vad är svenska Jerusalemsföreningen?

Svenska Jerusalemsföreningen grundades år 1900 av biskopen Knut Henning Gezelius von Scheele, Visby

Han hade varit med vid invigningen av den nybyggda lutherska kyrkan i Jerusalem, Erlöserkirche då den invigdes av den tyske kejsaren Wilhelm. Han såg nöden bland människorna. Det gav honom inspiration att engagera svenska medborgare och Svenska kyrkan att göra insatser i "Jesu eget land".

Sjukhus ...

Sedan dess finns ett sjukhus, Beit Jala Governmental Hospital eller King Hussein Bin Talal's Hospital, i Betlehem som ägs av föreningen men drivs av det lokala hälsovårdsministeriet, f n det palestinska. Det är ett stort regionsjukhus med så gott som samtliga specialiteter, inklusive akutsjukvård.

... och skola

Den andra insatsen föreningen gjorde var att anställa en lärare som fick i uppdrag att åka till Jerusalem och starta en skola.

Skolan låg i Jerusalem ända fram till kriget 1948. När Jerusalem då delades hamnade skolan i den israeliska delen och barnen fanns i den arabiska och verksamheten upphörde.

Efter några år övertog Jerusalemsföreningen en kristen skola i Betlehem, Den Gode Herdens skola och det är den skolan föreningen fortfarande driver. På skolan går 420 palestinska flickor från förskola upp till studentexamen. Skolans namn är Den Gode Herdens svenska skola. Mer än 60 procent av driften betalas via gåvor från enskilda svenskar, stiftelser, fonder, kollekt och faddergåvor.

Tre ben

Svenska Jerusalemsföreningen vill genom skolverksamheten:

- stärka kvinnans ställning genom att erbjuda kvalificerad undervisning för flickor och rusta dem för att ta ansvar i det lokala samhället
- bidra till fred och försoning och erbjuda såväl kristna som muslimska flickor i Betlehemsområdet undervisning (de kristna är i majoritet på skolan). Om flickor har varit bäckkamrater i upp till tolv år, menar Jerusalemsföreningen, att man därmed har byggt broar över religions- och kulturgränser som leder till förståelse för varandra i en region där dessa kontakter inte är alltför vanliga
- stärka den kristna minoriteten i Jesu egen födelsestad.

Vem får tidskriften?

Svenska Jerusalemsföreningens tidskrift går till alla medlemmar i föreningen. Medlem blir man genom att betala in medlemsavgift t ex med hjälp av inbetalningskortet som sitter häftat i mitten av tidskriften.

Tidskriften går också till alla som skänker pengar till skolan och sjukhuset eller har fadderbarn vid vår skola.

Tidskriften går också till samtliga präster i Svenska kyrkan

Innehållsförteckning:

<i>Direktorn har ordet: Kvinnor på gränsen</i>	<i>3</i>
<i>Nytt läsår i Betlehem</i>	<i>4</i>
<i>Fokus på fundamentalism av Göran Gunner</i>	<i>5</i>
<i>Möjliga omöjliga möten. Britta Samuelsson, ekumenisk följeslagare</i>	<i>9</i>
<i>Därför är en en-statslösning det mest realistiska av Håkan Sandvik.....</i>	<i>13</i>
<i>Gåvoredovisning</i>	<i>17</i>
<i>Kollektcirkulär.....</i>	<i>21</i>
<i>Faddertalong.....</i>	<i>21</i>

Direktorn har ordet

Kvinnor på gränsen

På vägen mellan Jerusalem och Betlehem med utsikt över Herdarnas äng ligger en vägspärr där allt och alla kontrolleras och där de flesta som skulle behövas för arbete och besök av sina släktingar och vänner inte släpps igenom.

Machsoum, så heter vägspärr på hebreiska, och det följdriktiga men ironiska är att detta tagits upp som låneord i den palestinska arabiska dialekten, men kanske just bara som låneord i förhoppning om att den dag skall komma då man kan lämna tillbaka det för det inte längre behövs ...?

Fast idag verkar det mer avlägset än någonsin. Antalet vägspärrar ökar och inte nog med att de palestinska områdena avskärmas ytterligare från omvärlden med murar och stängsel; gränsmilitärens kontroll av palestinierna vid vägspärrarna brutaliseras, övergreppen och brott mot de mänskliga rättigheterna är mer regel än olycksfall i arbetet. 76 palestinier har mellan september 2000 och oktober 2003 (statistiken för det senaste året har ännu inte publicerats) avlidit vid vägspärrar som en direkt följd av militärens sätt att kontrollera. Det har varit i ambulanser som inte släppts igenom eller livsfarligt försinkats, föräldrar som inte släppts igenom med sitt sjuka barn och så vidare.

Detta har fått israeliska kvinnor att organisera sig igen. Vid vägspärrar placerar de ut sig och följer noggrant vad som sker och antecknar vad deras soldater gör. Det är ett sätt att motverka övergrepp och det är också att med dokumentation av det som sker skapa opinion i Israel.

Det är inte första gången israeliska kvinnor organiserar sig mot sin egen militär för att verka för ockupationens upphävande. De svarta mödrarna är ett annat exempel. Mödrar till israeliska soldater, en del som stupat i kriget, andra som gör tjänst på ockuperat område, andra som riskerar att bli inkallade, demonstrerar inför varje sabbat och håller upp sina stora plakater i fredagsrusningen mitt inne i centrala Jerusalem med texter som Stoppa ockupationen! Döda inte våra söner!

Ännu ett exempel på fredsinitiativ med kvinnliga förtecken är ett projekt som kallas "Att födas tillsammans". Tanken är att bygga ett gemensamt BB och en kvinnoklinik för palestinska och israeliska mödrar på gränsen mellan israeliska Negevöknen och palestinska Gazaremsan. Projektets mödrar är palestinska och israeliska läkare, arkitekter, kulturpersoner med flera.

Britta Samuelsson från Malmö som förra året deltog i det ekumeniska följeslagarprogrammet på Västbanken, (hon intervjuades i SJF:s tidskrift nr 4/2003), fotograferade under sin tid där flera israeliska och palestinska kvinnor hon mötte. Av detta har blivit en utställning av bilder och texter om hopp och förtvivlan, fred och konflikt. I detta nummer publicerar vi några av dessa.

På Moderna Museet i Stockholm visas nu en annan utställning om palestinska drömmar i en begränsad beskuren vardag. Men så länge drömmar finns kvar, finns trots allt en strimma av hopp. Att vara med och nära dessa drömmar är att, det kan inte sägas nog, stödja de goda krafterna på båda sidor om gränsen och på gränsen. Att ge flickor möjlighet till utbildning är en god fredsinvestering varhelst det sker i världen. Fler kvinnor i ledande ställning i världen är i sig ett hopp om fred.

Ett nytt läsår har börjat i Betlehem. Vi tackar för stödet vi fått under det gångna läsåret och hoppas för Betlehemsflickornas skull att ni vill vara med och stödja skolan även detta läsår och nära dessa flickors drömmar.

Jan-Olof Johansson
direktor

Nytt läsår i Betlehem

Onsdagen den 1 september slog Den Gode Herdens svenska skola upp sina portar efter ett varmt och påfrestande sommarlov. Värmen gick väl an, men instängdheten, att leva avstängd från omvärlden blir så mycket mer tärande när barnen inte har sin skola. Det finns varken pengar eller möjlighet till några semesterresor eller utflykter. Vägarna till och från Betlehem är hermetiskt tillslutna.

Men denna onsdagsmorgon klockan åtta stod 385 förväntansfulla flickor uppställda på skolgården i den klara morgonsolen för att gå in i aulan. Där välkomsthälsade ordföranden i skolkommittén Lydia Araj både elever och lärare.

Rektorn Margo Araj berättade om det kommande läsåret, om olika program utöver det ordinarie schemat som eleverna kan ansluta sig till, som drama, musik, konst m m.

Av de 385 eleverna hör 50 till förskolan och 48 går i de två sista klasserna på gymnasiet.

När skolan nu varit i gång en dryg månad berättar lärarna om vad det betyder att skolan är öppen igen.

Svårt för flickorna att känna inspiration

Visst är det svårt för flickorna ibland att känna inspiration för skolarbetet när ingen kan säga om de någonsin kan få leva i frihet. Men tack vare skolan så håller inte bara flickorna själva utan även deras familjer modet uppe så gott det går.

Det tar för en del extra lång tid att komma till skolan på grund av israeliska vägsprårrar som sätts upp och flyttas ständigt inne på palestinskt område. Men alla lyckas ta sig till skolan och några större våldsaktiviteter har det inte varit på senare tid.

Mitt i allt elände och onormala förhållanden försöker man dock leva så normalt som möjligt.

Jan-Olof Johansson

Flickorna på Den Gode Herdens svenska skola i Betlehem började ännu en termin, instängda från yttervärlden av de murar som omger Betlehemsområdet.

Foto: LM Adrian

Skulle Selma Lagerlöfs Näsfolket, kallas fundamentalister i dag?

Fokus på fundamentalism

Av Göran Gunner, forskare vid Svenska kyrkans enhet för forskning och kultur

”Ni galningar, som lämnar era goda gårdar. Ni vettvillingar, som löper efter falska profeter.” Så tänkes mor Brita ha utropat när Jerusalemfararna reste från Nås vid 1800-talets slut.

Mor Brita stannade kvar i Nås när predikanten Helgum – eller verklighetens Olof Henrik Larsson – lockat ett fyrtiotal Nåsbor att följa honom till Jerusalem och Palestina. Kyrkboken vittnar om dem som reste med notering om målet för resan ”Palestina”. Det var Hemmansegare Erik Erson, hustrun Karin Ersdotter och barnen Karin, Erik, Anders Olof, Lars Nils och Anna åtföljda av en lång lista med namn ner till hemmansegaresonen Hol Lars Larsson.

I gränderna innanför Damaskusporten i Jerusalems gamla stad fann de en första bostad för att sedan hamna i det som i dag betecknas American Colony. De var i Jerusalem för att invänta världens slut och Kristi mycket snara ankomst till Olivberget.

Var Näsfolket fundamentalister?

Frågan är om dessa Jerusalemfarare kan betecknas som ”fundamentalister”?

I Sverige ses de i dag som en del av det svenska kulturarvet, uppburna i litteratur och film. Men om dessa bönder från Dalarna med samma intentioner gjort sin resa år 2004 är jag övertygad om att de i media fått stora rubriker och omdömen som både ”sekt” och som ”fundamentalister”.

Fundamentalism är en av de termer som flitigt används i massmedia och akademi men som relativt få människor vill använda som självbeteckning. Jag vet bara några stycken inom nutida svensk kristenhet som använder beteckningen om sig själva.

Har man sagt fundamentalist i det allmänna samtalet, så har ett omdöme getts som har negativa konnotationer. Säger man i dagligt tal fundamentalist så syftar man som regel på åsikter och handlingar man inte tycker om. Det innebär att själva termen ”fundamentalism” inte är den bästa och ändå använder jag den i denna artikel.

Jag har också en annan svårighet med termen fundamentalist. Idéer som tidigare hänfördes till vad som uppfattades vara relativt små grupper (fundamentalistiska) och som uppfattades finnas i periferin associeras i dag i olika länder med statsbärande apparater. Tydligast blir det i relation till Israel/Palestina och Jerusalem men har också kunnat appliceras på t.ex. Indien.

Kampen mot terrorism – ordvalet liknar fundamentalisternas

Kriget mot terrorismen med indelningen i goda och onda, svart och vitt etc. gör att det politiska språket på högsta ort i både USA och Israel liksom i globala islamistiska nätverk starkt påminner om det språk som tidigare var reserverat för dem som kallades fundamentalister. Det gäller inte minst sättet att beskriva fienden och måla – med rätta eller inte – demoniserande bilder av varandra.

Och vem vet vilka islamiska krafter som skulle komma till makten om ett val i dag hölls bland den palestinska befolkningen i Gaza.

Före den 11 september hade det varit enklare att tala om fundamentalism för då hade det gällt relativt perifera grupper men i dag kan man verkligen fråga sig i vilken mån de idéer som tidigare var sammankopplade med dessa grupper nu drivs vid regeringstaburetter.

Vad är trons fundament?

För många är fundamentalism knutet till en gren av det kristna idéarvet. En tydlig bakgrund står att finna i Amerika kring 1900-talets början även om rotträdor kan dras flera århundraden tillbaka i tiden. Frågan som ställdes i Amerika var vad som var trons fundament. Scofield's Referensbibel utkom 1909 och gav en dispensationalistisk beskrivning av tillvaron genom ett system av korsvisa bibelreferenser. På ett par år såldes bibelversionen i två miljoner exemplar. Samtidigt utgavs boken *The Fundamentals* som fastslog, vad man menade vara, viktiga fundament i kristen tro:

- skriftens ofelbarhet,
- jungfrufödelse,
- Jesu ställföreträdande lidande,
- Jesu kroppsliga uppståndelse och
- undrens äkthet.

Den sista punkten kom snart att bytas ut mot:

- Kristi andra tillkommelse.

Men från att ha varit sammankopplad med en specifik tradition har fundamentalism i dag blivit allmänt gods med en vidare betydelse. Det s.k. Fundamentalism Project under ledning av Martin E. Marty och R. Scott Appleby har förflyttat begreppet fundamentalism från att gälla den specifikt kristna sfären till att bli en term att relatera till all religiositet. Den religiösa fundamentalismens ursprung, eventuella gemensamma drag, relation till samhälle och stat analyseras. Fem gigantiska volymer med upp till 8 000 sidor text har producerats (1991 *Fundamentalisms Observed* 1991, *Fundamentalisms and Society* 1993, *Fundamentalisms and the State* 1993, *Accounting for Fundamentalisms* 1994, *Fundamentalisms Comprehended* 1995 och *Strong Religion* 2002). Ett viktigt bidrag är att man drar en skiljelinje mellan konservativ religiositet och fundamentalism. Även om de kan vara identiska så finns det tydliga skiljelinjer.

Fundamentalism finns i alla religioner

Man visar också att i alla delar av världen och bland alla religioner finns det grupper som av någon annan identifieras som fundamentalister.

Fundamentalistliknande rörelser utgör en tendens, ett sätt att tänka som finns i religiösa gemenskaper och som tar sig uttryck i fasta strategier för att bevara en hotad identitet eller grupp.

- Man bygger upp ett skydd gentemot omgivningen som upplevs som hotande. Inte minst är det moderniteten som utgör ett hot.
- Man omdefinierar heliga texter, doktriner och trosuppfattningar som uttryck för en religiös idealism. Förutsättningen är att sanningen kan uppenbaras och avslöjas och uppenbarelse källorna är ofelbara och absoluta.
- Den religiösa identiteten blir en exklusiv grund för samhällets och politikens utformning. I exklusiviteten finns ofta inbyggd förutsättningar som omgivningen inte enkelt kan förstå – den

har hamnat fel i det moderna samhället. Det handlar om att återge religionen dess rätta plats i samhället.

- Världen kan omskapas genom att uppenbara det eskatologiska dramat men också genom att historiska händelser kan omtolkas i ljuset av en kosmisk kamp. Individerna är därmed del i denna kosmiska kamp där dualismen mellan gott och ont, vän och fiende blir tydlig.
- Institutioner som kan utnyttja modern teknik byggs upp vilket innebär att man förkastar filosofisk rationalism och indivi dualism som följer med moderniteten men man tar gärna till sig tekniska framsteg.
- Det finns en tydlig manlig dominans vilket givetvis på intet sätt är unikt i religionens värld.

En alternativ verklighetsuppfattning

Rörelser bygger på detta sätt upp en alternativ vision för religion och samhälle och detta görs oavsett om det handlar om en islamiskt styrd vision, ett kristet tänkt tusenårsrike eller ett judiskt messianskt rike. Samtidigt byggs alltså en mur gentemot omgivningen. Innanför finns de utvalda, de rätta, och gränserna är skarpa. Fienden definieras tydligt och man är beredda att kämpa tillbaka gentemot fienden men går också ett steg längre genom att demonisera fienden. Det finns också en tendens att ta saken i egna händer. Man kan inte längre vänta på att Gud skall agera utan behöver hjälpa Gud på traven. Kort skall här ges exempel från judiskt, muslimsk och kristet håll på rörelser som kan betecknas fundamentalistiska.

Judisk fundamentalism vill ta över Tempelberget

Ataret Cohanim är en bosättarrörelse i Jerusalems gamla stad och de har bland annat etablerat sig i närheten av den Lutherska kyrkan i Jerusalem. På sin hemsida förklarar de bakgrunden till sina aktiviteter och sin vision. "Den magiska formeln är denna: 'Det är mitt! Det är mitt! Därför att Universums Herre gav det till mig. Därför att min historia hände här. Här föddes jag. Här byggdes jag och här bygger jag. Jag byggde upp min kungarike här långt innan det fanns kristna och muslimer på jorden".

Den bästa investeringen anges vara den stora Mitzvan att befria Jerusalem. Därför har rörelsen en Emergency Expansion Campaign som skall ta det som "är mitt" i Jerusalems gamla stad. Man har också etablerat en pre-militär akademi för att erbjuda en specialiserad bakgrund i Torah för de unga som avser att bli befäl i stridande elitförband. Bilden som illustrerar verksamheten är en militär som står på en tanks. Han har iklätt sig bönesjal och kippa och läser ur skriften medan andra militärer sitter bredvid med sina handeldvapen. För rörelser

På Tempelberget ska det byggas upp ett nytt tempel, enligt judiska fundamentalister. Foto: LM Adrian

som Ataret Cohanim liksom för Tempelinstitutet och Tempelbergets trogna spelar tempelplatsen (muslimernas Haram as-Sharif) av avgörande roll.

Allt finns förberett med musikinstrument och klädedräkter för att åter ta templet i bruk. Den röda kviga som behövs har man funnit genom "Geula" från Texas. Det uppfattas som ett bibliskt påbud att bygga "G-ds heliga tempel" i Jerusalem. Det gäller att i allt agera för att förverkliga det. Så har man t.ex. i bilder av dagens moderna Jerusalem infogat templet på rätt plats.

Islamsk fundamentalism gör klippdomen till en tanks

Hizbollah tas här som exempel även om givetvis Hamas helt passar in i mönstret. På rörelsens hemsida visas bilder på hur ledare med den religiösa klädedräkten står framför en tanks. En rad civilklädda personer med handeldvapen står uppställda på militärfordonet. Men här finns också religiösa ledare som sträcker sitt automatvapen upp i luften. En tydlig motivering för kampen finner man genom att citera Koranens sura 28:5, "Vi ville ge de förtryckta upprättelse på jorden, göra dem till ledare, och göra dem till arvtagare." Islamiska Jihad har i presentationen på sin hemsida tre symboler. I centrum finns Klippdomen och på ena sidan finns den palestinska flaggan. På den andra finns Klippdomen omgjord till en tanks som vilar på knutna nävar. Signalerna är tydliga. Det gäller att man med vapen i hand skall försvara de muslimska helgedomarna utifrån att Koranen framställer de egna som de förtryckta som behöver upprättelse. Här kan nämnas att EU:s lista över terrororganisationer tar med Hamas militära gren och Islamiska Jihad.

Kristen fundamentalism sammanfaller med judisk

Harmageddon-teologin kommer i mångt och mycket i fokus för de kristna varianterna av fundamentalism. I förra numret av Svensk Jerusalemförenings tidskrift exemplifierades dylika tankegångar. På olika bokomslag hos litteratur som företräder en Harmageddon-teologi visas det kommande storkriget med Klippdomen i bakgrunden och stridsberedda militärer som agerar. Uppmaningen till de egna är att vara beredda genom förberedelserna av den kommande kampen även om de rätt troende när allt väl kommer igång tänkes ha lyfts bort från världens vedermödor. Bildspråket visar hur Klippdomen snart skall försvinna och det judiska templet inta dess ställe. Och givetvis uppfattas också här allt detta som direkt förutsagt i Bibeln och den som agerar för att förbereda mar- ken går Guds ärenden.

Detta är givetvis mycket kortfattade exempel på militanta grupperingar som inte värjer för tanken att Gud med hjälp av vapnens makt skall agera i gruppens intresse. Militariseringen ses som ett uttryck för Guds vilja. Den egna gruppen – "vi" – blir allt tydligare beredda att fightas på Guds sida och ser sig själva som Guds soldater. Det kan gälla att påskynda slutet, att upprätta riket, att låta en ny världsordning råda, en som uppfattas vara Guds eller bara att jaga fiender.

Fundamentalister påverkar politiska ledare

Fundamentalismen har måhända blivit mera otydlig och svårdefinierad men samtidigt allt mer tydlig i sina framträdanden. Frågan är om den i sina egna samhällsstrukturer blivit mera rumsren. Frågan är till och med om den kan sammankopplas med storpolitiken. När Ataret Cohanim säger att premiärministern måste lyssna eller när Kristina Koalitionen i USA utövar påtryckning mot Vita

huset så är steget inte så långt. Eller när känner sig Arafat – om han nu har någon makt alls – att han måste lyssna till påtryckningarna från Hamas?

Fundamentalismens - och vi kan kanske säga terrorns drömmar och visioner - håller på att sätta agendan. Ett allt vanligare uttryck har blivit "Guds terror". Religion tycks så lätt kunna användas för våld, expansion, krig och terror och där maktapparaten tackar och tar emot. Religion blir en politisk faktor för mobilisering och för motivering av det som upplevs vara oemotsagt. För vem kan säga emot Gud? I den situationen är det viktigt att motkrafter inom religionerna är beredda att stå upp och tydligt visa på alternativa visioner för mänsklighetens nu och framtid.

Fotnot: Detta är den andra artikeln av Göran Gunner om fundamentalism. I förra numret publicerades första artikeln.

En följeslagare i möten med judar o palestinier

Möjliga och omöjliga möten

- Jag skulle vilja träffa dem någon gång, säger Leah lite drömmande.

Hon tittar nyfiket bort mot beduinskjulen och de barn som leker med några getter runt huset. Det är bara några hundra meter dit. Men det är långt.

De flesta av invånarna i bosättningen Ma'ale Adumim har säkert aldrig sett de små skjulen. Men de finns där, utanför bosättningen och längst motorvägen som tar de boende i Ma'ale Adumim till Jerusalem på en kvart. Medan vi fortsätter tillbaka till Leahs man och barn för att fira shabat, funderar jag på hur Leah skulle kunna träffa någon av beduinerna.

Några dagar senare ses vi precis på gränsen mellan bosättningen och det palestinska samhället Al-Lazariya.

För det finns en gräns. Den är tydlig. Vägen är sämre utanför bosättningsområdet och många bilar vänder precis vid gränsen. Där är de israeler som besöker blomsterhandeln och där är de palestinska taxibilar som inte vågar köra längre.

Leahs man stannar till. Den 15-åriga dottern vägrar att de kör längre.

- Vill du dö, eller?, säger hon till sin pappa. Ser araberna att vi är judar, skjuter de oss.

Hennes pappa vänder bilen medan Leah säger till sin dotter.

- Du borde följa med. Det finns så många trevliga palestinier.

Konversationen slutar där. Leah och jag tar en taxi bort till Al-Jabal, en israelisk soptipp och en beduinsk by. Jag börjar tvivla på min idé och tänker att naitveten ibland gör för stora spratt med en.

Men tvekan är helt försvunnen tio minuter senare när Um Said leende kommer emot oss tillsammans med de yngsta av sina tretton barn.

- Åh, har du med dig en väninna! Varsågod, kom in, säger hon glatt medan hon föser in oss i familjens enda rum.

I mitten har Um Said en öppen ugn och runt den ligger några av barnen för att känna av värmen. Um Said är som vanligt välkomnande och bjuder på te och nybakat bröd som hon doppar i olivolja och kryddor till oss.

Men – då är vi ju grannar ...

Vi pratar en stund. Leah försöker med sin arabiska och Um Said lyssnar tålmodigt. Efter en stund bryter jag in och berättar att Leah bor på bosättningen precis bredvid. Um Said ler stort och utbrister.

- Nämen, då är vi ju grannar. Du och din familj kan komma hit varje dag. Eller i alla fall på lördagarna för det är väl då ni är lediga? säger hon.

Leah nickar och lovar att komma tillbaka.

Jag förundras över Um Saids otroliga värme och förmåga att se människan och inte fenomenet. För hon har all anledning att tycka illa om Ma'ale Adumim. Det var byggandet av den bosättningen som tvingade henne och hennes familj att flytta. För de bodde en gång där, i öknen där det numera är planterat träd utmed raka, organiserade gator.

Det är ett halvår sedan Leah och Im Said träffades för första gången. De ses fortfarande ibland även om konversationerna blir knapphändiga. Något gemensamt språk har de inte.

Så borde fler möten gå till ...

Det är många kvinnor jag skulle vilja träffa varandra. Under min tid som följeslagare för Kyrkornas Världsråd * fick jag möjlighet att träffa många fantastiska, kärleksfulla kvinnor och mödrar. Tänk om Um Ayad, mamma till den andra intifadans första offer, Muhammed Ad-Durrah skulle få kunna träffa Ayilat som förlorade sin dotter vid en självmordbombning i Tel Aviv. De skulle kunna förstå varandra och den tunga sorg de båda bär på. Men Gaza och Tel Aviv ligger långt ifrån varandra.

... överlevande från Förintelsen och flyktingar från 1948 ...

Tänk om 81-åriga Ester som överlevde förintelsen satt och pratade med Ceder som flydde massakern 1948. De skulle kunna diskutera teologi och prata om sina barnbarn. Men vägspärren mellan Ramallah och Jerusalem är svår att ta sig igenom.

Tänk om Um Salim, vars son gjorde ett självmordsdåd, skulle dela med sig av sina tankar på det teologiska institutet för kvinnor som ortodoxa Jardenna arbetar på. Det är en helt omöjlig tanke.

Inga utav dessa träffas. Hindren är alldeles för många.

*Britta Samuelsson
brittasamuelsson@yahoo.se*

Fotnot:*För mer info, se www.fredskultur.nu/foljeslagare eller www.eappi.org
Leah, Um Said, Um Ayad, Ayilat, Ester, Ceder, Um Salim, Jardenna och många fler kvinnor finns med i min utställning om mödrar i Israel/Palestina. De delar med sig av sina tankar, oron och tron på framtiden. Under sommaren och hösten har utställningen visats på olika platser i södra Sverige, men min förhoppning är givetvis att ännu fler vill ta del av dessa kvinnors tankar och levnadsöden. Vet ni någon bra plats eller något sammanhang där utställningen kan visas på, kontakta mig gärna.

Bild 25 saknas

När min yngste son ser en grävskopa blir han rädd och skriker "De kommer att förstöra vårt hus". Men det finns inget hus att förstöra längre. Ett hus går ju ändå att bygga upp igen. Det är svårare att reparera en människa.

Jag önskar att mina barn ska bo i frihet. Det är det viktigaste. Det spelar ingen roll om man bor i det vackraste palats, har man inte frihet, är det inget värt.

Amal Sheqerat, Sawahreh bor tillsammans med sina barn i ett tält sedan huset demolerats en andra gång. De israeliska myndigheterna menar att paret inte har tillstånd att bygga på marken. Amals man kan inte bo med familjen längre. Då han till skillnad från de andra familjemedlemmarna saknar ID-kort för Jerusalemområdet, säger den israeliska staten att han inte får bo i Sawahreh utanför Jerusalem. Av rädsla och för att skona sina barn från att möta den israeliska polisen gömmer han sig på olika ställen varje natt.

Jag oroar mig inte så mycket för min son, men jag är mycket orolig för Israels framtid. Vårt land har skapat en stor åtskillnad mellan israeler och palestinier, och jag är orolig över hur vi ska kunna leva med det starka hatet som finns. Konflikten är en stor del av livet här och ibland tänker jag att man inte borde föda några barn till denna värld. Jag säger till mina barn i USA att jag absolut inte tycker att de ska flytta tillbaka hit, även om jag, som mamma, helst skulle vilja ha dem nära mig.

Ofra Ben Artzi, Jerusalem har tre barn. Den yngste sonen har blivit känd i Israel, då han vägrar göra militärtjänsten. Dessutom är hans ingifta farbror Israels tidigare premiärminister Netanyahu. Yoni är pacifist och har varit häktad och i fängelse över ett år för sin vägran att göra lumpen. Ofra stödjer sin son till fullo. Bilden på Ofra och Yoni är tagen utanför militärdomstolen i Jaffa.

Jag är orolig för hur det påverkar mina barn att växa upp i dagens israeliska samhälle. Här har empatin blivit en lyxvara och rädslan en del av varje israelers personlighet. Det är en tuff verklighet för barnen att bo i Israel, men trots den politiska situationen roar de sig också. Israel är starkt familjeorienterat och det trivs jag med. Dessutom har jag och barnen många goda vänner. Israel är hemma för oss.

Micaela Harari, Jerusalem, kommer från USA. För elva år sedan flyttade hon till Israel, då hennes man är israel. De båda sönerna är födda i Israel. På bilden sitter Micaela tillsammans med sina söner i en park i centrala Jerusalem.

Det är som att leva i mitten av allting. Jag har familj både i Israel och i Palestina. Det smärta och oroar mig, när ett självmordsdåd inträffar lika mycket, som det smärta mig, när israeliska soldater dödar araber. Jag hoppas att det en gång blir fred. Det gör inte så mycket om inte jag får uppleva det, bara mina barn får det.

Marina Sawahreh, Sawahreh, flyttade med sin familj från Ryssland till Israel i mitten av 90-talet.

Familjen är judisk, men emigrerade främst för att försöka få en bättre tillvaro än den de hade i Ryssland. Marina träffade 1999 en palestinsk man. De gifte sig och Marina bestämde sig för att konvertera till islam. Paret har två söner och bor på Sawahreh i de arabiska delarna av Jerusalem. Många av Marinas släktingar har haft svårt att förstå hennes val och en del har helt brutit kontakten med henne.

Jag hoppas att mina barn vill stanna i Israel och bli öppna människor, så att de kan göra denna plats bättre för framtida generationer. Vi judar behöver en plats att komma till, men vi måste också respektera alla som finns runt omkring oss. Jag önskar att de hade både palestinska och judiska vänner.

Leah Lublin, Ma'ale Adumim, och hennes familj flyttade till Israel från Canada för åtta år sedan. Nu bor hela familjen som består av sju personer på en bosättning öster om Jerusalem. Ma'ale Adumim har runt 30 000 invånare och är därmed en av de absolut största bosättningarna. Leah och hennes familj bor på bosättningen av ekonomiska skäl. Utan förmögenheter eller mycket god inkomst är det svårt att hitta en liknande bostad till samma låga pris.

Det är svårt att vara mamma när man lever i fattigdom. Jag kan inte ge barnen vad de behöver. Allt har blivit så mycket dyrare. Det som tidigare kostade 10 shekel kostar nu 100. Det är så mycket jag skulle vilja ge dem, men jag kan inte... Jag försöker hjälpa dem så gott jag kan. Det är det bästa jag kan göra.

Um Said, El-Jebel i El-Azariey, Um Said har tolv barn och bor med sin familj i ett plåtskjul utanför El-Azariey. Familjen är beduiner. För åtta år sedan tvångsförflyttades de och flera andra familjen när bosättningen Ma'ale Adumim skulle byggas ut. Nu bor de inte långt från bosättningen och Um Saims man har arbete som nattvakt där.

Därför är en en-statslöning det mest realistiska

Tänk om man skulle kunna se Israel/Palestinakonflikten med friska ögon – utan de färgade glasögonen som mer eller mindre styr vad vi ser. Det finns många ideologiska färger som begränsar vårt synfält. Fenomenet ”tunnelseende” är allt för vanligt i debatten – man ser hela konflikten ur endast en parts perspektiv. Inte sällan ser man konflikten enbart ur sin egen ideologiska perspektiv, utan att ens påverkas av det som sker i på ort och ställe i Israel/Palestina.

Det finns knappast någon konflikt i världen som är så belamrad med ideologi och propaganda, och vi alla som är engagerade trasslar in oss i propagandanätet – oavsett om vi vill det eller inte. Jag har så ofta upplevt resor till ”Det Heliga Landet”, där huvudmålet är att bekräfta det man redan vet.

Besöksplatser och föreläsare är noggrant utvalda för att inte blanda bort förförståelsens välordnade struktur.

Drömmen om Bibelns Israel

Tillspetsat kan man säga att det kanske inte finns så många Israelvänner – men däremot många som är vän av sin dröm om Israel – det finns kanske inte så många Palestinavänner, men däremot många som är vän av sin solidaritet med palestinierna.

Det är inte möjligt att se på Israel/Palestina-konflikten utan de tunga barlastar vi bär med oss – och det kanske inte ens är önskvärd, men jag vill hävda att våra ideologiska förförståelser inte främjar freden i Mellanöstern. Kyrkorna skulle knappast vara så engagerade i konflikten om det inte skulle vara för att det handlar om Bibelns land.

Därifrån ekar allt från minnet av söndagsskolans harmoniska, världsfrånvända flanellografbilder till allsköns teologi om de yttersta tiderna. Upplevelsen av att vandra i Jesu fotspår och med egna ögon se de vyer som vi tidigare bara har sett formade i bokstäver, har haft en avgörande betydelse för miljoner kristnas tro. Trots att kristna idag inte har några större ambitioner att få politisk makt över ”Det Heliga Landet” så försöker vi ändå så gott vi kan ropa med i judarnas och muslimernas kör: ”Jerusalem är också vårt!”

Många kristna grupper ser judarnas ”återvändande” till Israel som Guds tecken på att Jesu återkomst är nära. Idag är den allt mera inflytelserika kristna-sionismen en ideologi som utgör en avgörande faktor för USA’s Mellanösternpolitik. Uppräkningen av exempel kunde mångfaldigas.

Västbanken och Gaza, markerade på kartan, ligger tätt inpå Israel. De markerade nya gränserna gör de palestinska områdena till enklaver.

Drömmen om det socialistiska Israel

Också på det sekulära området har Israel/Palestina sin tunga symboliska betydelse. Många såg Israels socialism och kibbutzrörelse som det utopiska socialistiska samhället.

Delvis samma grupper har senare sett PLO som den arketypiska befrielse rörelsen och palestinierna som symbolen för de förtryckta i hela världen.

Israel kommer alltid att vara ett varningens finger mot den förföljelse som skett mot judarna genom historien. Ytterst få – utom de varmaste palestinavännerna – reser till landet utan att besöka "Yad va Shem" – Förintelsemuseet. Man kan knappast förstå staten Israel eller den intuitiva sympati vi känner för staten Israel om man inte relaterar till Förintelsen och all den förföljelse som drabbat judarna både från kristet och sekulärt håll.

Jämförelse mellan Holocaust och förtryck i dag upprör

Det finns knappast något som upprör judarna så mycket som när någon drar jämförelser mellan det som judarna drabbades av och som judarna drabbar palestinierna med. Vi blir förvirrade för det går aldrig riktigt att göra klart vem som är förföljd och vem som är förföljare; judarna – palestinierna – västvärlden – arabvärlden?

Ofta sägs det att konflikten mellan Israel och palestinierna skulle kunna lösas mycket enklare om det skulle vara mindre inblandning från omvärlden. Det kan mycket väl vara så. Men det är ändå endast ett teoretiskt påstående, vi är så djupt inblandade från början till slut att det inte är realistiskt att tänka sig att konflikten bara skulle vara en sak mellan israeler och palestinier. Om det ekonomiska stödet för både Israel och de palestinska områden skulle dras bort, skulle det bli katastrof för båda folken.

Se med "friska" ögon på konflikten

Vad skulle vi se om vi skulle kunna se med friska ögon på Israel – Palestina-konflikten?

Naturligtvis kan vi bara spekulera men jag vill i alla fall ge två exempel på vad jag tror vi skulle se.

1. Tvåstatslösningen är överspelad

Det har nästan blivit ett mantra i både politiska och kyrkliga sammanhang att tala för en tvåstatslösning.

Ingen annan lösning är idag politisk korrekt. Men hur realistiskt är det idag att plädara för en tvåstatslösning? Ännu i början av perioden för Oslo-avtalet var det tänkbart att dela upp landet i en judisk och en palestinsk stat. De judiska bosättningarnas antal på Västbanken och deras infrastruktur lämnade tillräckligt stora områden fria för möjligheten till en palestinsk stat. Det var inte logistiskt otänkbart att tänkas sig att de relativt små bosättningarna i mitten av Västbanken skulle evakueras och de större bosättningarna närmare Israels gräns skulle ha kunnat kompenseras med andra landområden från den israeliska sidan av gränsen.

Var Osloöverenskommelsen taktik – eller utnyttjades den bara?

En av de frågor som Oslo-avtalet lämnade öppen var just bosättningarnas framtid. Israel utnyttjade den interimstid, som Oslo-avtalet var tänkt att vara, maximalt till att äta upp det land som den palestinska staten skulle byggas på.

Muren, eller stängslet, som nu delar Västbanken från Israel går rakt genom landskapet och skär sönder all kommunikation i området. Foto: LM Adrian

Under hela Oslo-avtalets period, men framför allt under nuvarande regeringsperiod har möjligheterna till en palestinsk stat trängts ut av de expanderande bosättningarna – och ännu mera av den infrastruktur med vägar och skydds-zoner som byggts på Västbanken. Det är bara att konstatera att Israel redan har vunnit detta krig genom att etablera "facts on the ground".

Det är idag inte ens teoretiskt tänkbart att bilda en palestinsk stat på Västbanken – med minimikrav för möjlighet till självstyre – utan att en dryg kvarts miljon judar måste evakueras. Om vi jämför med svårigheterna att evakuera Yamit området med några hundra innevånare på 80-talet och diskussionerna kring evakuerandet av c. 7.000 judar från Gaza, så är det tydligt att tvåstatslösningen mera handlar om ideologiskt önsketänkande än realismen.

Jag skulle gärna se en judisk och en palestinsk stat som lösning av konflikten men den möjligheten är redan överkörd.

2. Judisk stat?

En konsekvens av föregående resonemang måste ställa frågetecken för den judiska staten.

Inte därför att judarna skulle ha mindre – eller mera – rätt till en egen stat än vad svenskar och palestinier har, men därför att de konkreta möjligheterna till en judisk stat minskar för varje dag. Det är till stor del Israels egen politik som åstadkommer detta.

Frågan om en judisk stat var huvudargumentet för att Knesset godkände Oslo-avtalet.

Palestinier föder fler barn än israler

Problemet är inte främst landområdet, utan demografin. Det israeliska arbetarpartiet med Rabin och Peres insåg att man var tvungna att avskilja en del av landområdet för palestinerna för att bevara den judiska staten. Befolkningsökningen bland palestinerna är nämligen nästan tredubbelt större än befolkningsökningen bland judar.

Bara inom staten Israels gränser är den palestinska (arabiska) befolkningsökningen nästa dubbelt större än den judiska.

En period trodde man att de invandrande judarna från f.d. Sovjetunionen skulle bli ett viktigt vapen i det demografiska kriget men snart insåg man att de inte räcker till. Inom mindre än tio år är palestinerna i majoritet mellan Jordanfloden och Medelhavet.

Shimon Peres gjorde allt han kunde för att rädda den judiska staten genom att försöka hjälpa till att skapa en separat palestinsk stat.

Men hans försök kollapsade på grund av att den palestinska ledningen (PNC) inte visade sig vara kapabel att fullfölja sin del av avtalet och bygga upp ett civilt samhälle, utan släppte korrupktion och nepotismen fri.

Lika stor orsak till kollapsen är att Likudpartiet tog över regeringsmakten och satte alla käppar i hjulet för en palestinsk stat. Med detta misslyckande föll hela Arbetarpartiets politiska bas för att lösa konflikten.

Även om Israel har vunnit kriget om landet så har Israel förlorat det demografiska kriget.

Följden blir att det i framtiden inte kommer att finnas några förutsättningar för en judisk stat, utan ett folkmord eller folkförflyttning av den storleken att inte ens USA skulle kunna ge sitt godkännande.

Att ifrågasätta en judisk stat brukar oftast stämplas som antisemitismen men den situation som nu råder är att det är Israels regering som har tagit bort förutsättningarna för en judisk stat.

En-statslösning det mest realistiska!

Enda realistiska möjligheten som finns kvar är en enstatslösning med både judar och palestinier - och där palestinerna inom en mycket snar framtid är i majoritet.

Att en sådan lösning skulle komma till stånd på fredlig väg ser idag ut som en utopi, men mycket snart kommer det ändå att ske av nödtvång.

Tanken på en enstatslösning är inte alls främmande i diskussionerna i Israel och Palestina, den vinner allt större stöd både bland judar och palestinier - lät vara att stödet för en enstatslösning idag främst finns i intellektuella kretsar.

Men också allt fler unga i Israel börjar ifrågasätta meningsfullheten i att tala om en judisk stat som ändå inte kommer att vara möjlig när de vuxit upp. Vägen till en bi-nationell, demokratisk stat är lång och svår - men ändå kanske betydligt kortare och lättare än vad vi tror när vi ser på konflikten med våra ideologiskt färgade glasögon.

Håkan Sandvik, flyktingpräst i Märsta, tidigare Svenska kyrkans Missions utsände i Mellanöstern.

Svenska Jerusalemsföreningen i Lund

Söndagen den 21 november 2004 kl 19
Magasinet vid Domkyrkan
Håll utkik i massmedia om föredragshållare

Sammanställning över inkomna bidrag och gåvor under perioden

	1 sept 2003-- 31 aug 2004	1 sept 2002-- 31 aug 2003
Intäkter		
Medlemsavgifter	58 771	60 853
Faddergåvor	326 850	331 017
Allmänna gåvor och gåvor till skolan	370 461	1 108 604
Sjukhuset	39 176	22 072
Johanniterorden	120 000	150 000
Födelsedags- och minnesgåvor	62 225	23 700
Dop- och högtidsgåvor	16 007	7 953
Kollekter	1 284 429	1 342 865
SEK Världsböndagen	13 500	12 000
Pro Fide	75 000	75 000
Prins Carl Gustafs stiftelse		50 000
Testamentsmedel		264 219
Summa:	2 630 638	3 184 064

Faddergåvor och medlemsavgifter är på samma nivå som föregående verksamhetsår.

De allmänna gåvorna var betydligt större, avvikelser beror till största delen på några större enskilda gåvor som inkom under 2002-2003.

Kollekterna når inte riktigt upp till det belopp som inkom föregående år. De speciella gåvorna i samband med födelsedagar och till minne av släkt och till minne av släkt och vänner är betydligt högre. Under verksamhetsåret har också testamente erhållits.

Vi vill uttrycka stor tacksamhet till alla enskilda, grupper och församlingar som troget bidragit med gåvor och bidrag till det viktiga arbete som Svenska Jerusalemsföreningen utför i Betlehem.

Gåvoredovisning

Inkomna bidrag och gåvor under perioden 19 maj 2004— 31 aug 2004

Gåvor och medlemsavgifter under tiden 2004-05-19–2004-08-31. Även om flera inbetalningar gjorts under perioden är gåvogivaren med endast en gång.

Birger Gerhardsson, Lund, Matts Martinsson, Bredaryd, Tommy Lööv, Västerås, Anders Olsson, Delsbo, Gunilla Kloo, Skövde, Lena Hultberg, Rydaholm, Charlotta Tiir, Stockholm, Gerd M Lindgren, Järfälla, Margaretha Berndtsson, Fjällbacka, Torsten Bergsten, Uppsala, Ulf Jonsson, Orsa, Bengt Löfstedt, Ingelstad, Bo Ekström, Stockholm, Ingrid Joelsson, Göteborg, Ingrid o Kurt Sundman, Uppsala, SigBrit Fors, Växjö, G. Hallberg, Vingåker, Kerstin o Lars Jaktling, Västra Frölunda, Christer M-son Mobeck, Norrköping, Georg Sjöberg, Värends Nöbböle, Gustaf Björck, Uppsala, Karl-Gustaf Lundgren, Alingsås, Frida Danell, Växjö, Kerstin Cederwall, Jönköping, Stefan Thörnstedt, Stocksund, Helene Sturefelt, Holmsjö, Mats Diös, Mariefred, Aili Mix, Farsta, Charles J. Donovan, Los Osos, Californien, Anders Lindman, Göteborg, Knut Sitell, Växjö, Döderhults församling, gåva från medlem i KU, G Agestam, Kalmar, G o W Franzén, Åby, Gunilla o Leif Andersson, Värnamo, Iréne Ungelheim, Göteborg, Karin Alberg, Norrsberg, Margareta Svanström, Jönköping, Marit Ståhl, Johanneshov, Tore Nygren, Linköping, Aarno o Marianne Lindroos, Gävle, Brita Lagerstedt, Eslöv, Eric Åkerberg, Varberg, Ingeborg Melin, Jönköping, Kyrkliga syföreningen, Uttran, Elsa Karlsson, Hajom, Milveden, Uppsala, Sune Garmo, Rättvik, Ann-Marie Heggren, Othem, Asta Almquist, Stockholm, Bengt Gustaf o Gudrun Aurelius, Norrköping, D Ribbfe, Göran Persson, Glimåkra, Inga-Lill Alm, Stockholm, Inge Blomquist, Örebro, Kristina Lindström o Jan-Olof Aggedal, Lund, Lars-Gösta Steensrum, Linköping, Louise Hangel, Sköndal, Märta Rahne, Trollhättan, Rune Ljungkvist, Leksand, Sture Qvarnström, Jönköping, Anna Gunnar, Åkersberga, Christina Kullenberg, Kungälv, Eva Karlsson, Växjö, Gunnar Niklasson, Vrigstad, Håkan Sandvik, Märsta, Karin Elisabet Thörnqvist, Gävle, Liselotte Matson, Täby, Mona W. Lindberg, Kungsängen, Stig-Göran Fransson, Landsbro, Bengt Lindblad, Växjö, Bertil Grunnesjö, Delsbo, Christer Eriksson, Grisslehamn, Dagmar Lindahl, Nås, Göran o Vera Wendt, Växjö, Lars Nilsson, Bollnäs, Margareta Styf, Sundsvall, Markus Carlsson, Hovmantorp, Roland Axelsson, Vimmerby, Roland Östlund, Järfälla, William Johansson, Söderåkra, Anna-Svea o Bo Lindberg, Skellefteå, Annika o Mats Askeljung, Lund, Arne Lundholm, Stockholm, Elsa Moreaus o Fredrik H Persson, Sundbyberg, Lars Göransson, Norrköping, Vislanda kyrkl arbetskrets, Håkan o Karin Maxe, Torshälla, Inger Fehn, Göteborg, Ruth E. Wijk, Vänersborg, Karl-Gösta Engquist, Överum, Ingegerd Fries, Umeå, Karl-Erik o Ingeborg Larsson, Alvesta, Brita Stendahl, Harald Thorén, Falkenberg, Viola o Bror Jansson, Halmstad, Vivi Liliemark, Linköping, Jan Andersson, Söderbärke, Algutsboda kyrkl arbetskrets, Burseryds kyrkl arbetskrets, Marianne Arnér, Norrköping, Astrid Degerman, Lindsberg, Barbro Marin, Mölnlycke, Karin Rehnström, Linköping, Inger Styrbjörn, Överum, Hans Kristofersson, Bromölla Iréne Nilsson, Göteborg, Lars Edvardsson, Göteborg, Marta Jacobsson, Myresjö, Ellen Martinsson, Sölvesborg, Märit Bäck, Torup, Gudrun Hansson, Visby, Gösta Carlsson, Borås, Britt Mossberg, Växjö, Lammhults kyrkl syförening, Linnea Bothén, Jönköping, Fam Adrian, Lund, Gunvor o Tore Hägg, Borås, Håkan E Wilhelmsson, Lund, C L Brorson, Oskarshamn, Carl-Axel Gertsson, Lund, Ulla Karlsson, Linköping, Klas Ringskog, Tumbo kyrkliga syförening, Ingeborg Westeson, Farsta, Elisabeth Odén, Helsingborg, Georg Gripenstad, Haparanda, Iréne o Lars Gustafsson, Kristinehamn, Svante Hagberg, Krylbo, Margit Lindberg, Spånga, Agneta Stojkovic, Uppsala, Ilona K. Berglund, Tullinge, Lennart Severin, Järfälla, Anna-Liisa Kantola, Gislaved, B Jarl, Växjö, Anna Lundholm, Stockholm, Berit o Torbjörn Hagman, Lammhult, Björn Rubenson, Forsvik, Gertrud Dahlgren, Lund, Okänd, Berit Haglund, Kalmar, Eva o Erik Aurelius, Skara, Henrik Torbjörnsson, Stockholm, Per o Boel Lindegård, Kalmar.

Fadderbarnsgåvor under tiden 2004-05-19—2004-08-31. Även om flera inbetalningar gjorts under perioden är gåvogivaren med endast en gång. Kvällsgruppen, Vittsjö, Inga Lisa Gustafsson, Växjö, Christer Eriksson, Grisslehamn, Karin, Hans o Maria Hansson, Åhus, Ingrid Raattamaa, Norberg, G o E Berg, Växjö, Ulla Wedin, Älvsbyn, Anna Bergström, Ludvika, Banköverföring,

Christina Strömberg, Enskede, Christina Åberg, Nyköping, Astrid A. Wretmark, Visby, Gunvor o Karl-Anders Sundström, Täby, Karl-Gustaf Lundgren, Alingsås, Ulla Örtberg, Stockholm, Gränna kyrkl arbetsförening, Juniorksamlingar i Slätthögs församling, Brännkyrka församlings fredsgrupp, Anonym, Karin Danielsson, Braås, Kjell-Arne Oredsson, Kalmar, Anna-Greta Ezellius, Västerås, Birgitta StojilKovic, Åkersberga, Broakulla, Forshälla kyrkliga syförening, Kerstin Danell, Båtskärsnäs, Ruth Lundberg, Hisingrs Backa, Charlotta Ohlsson, Stockholm, Eivor Wiking, Täby, Fam Helen, Huddinge, Maria Adrian, Växjö, Martin Tunström, Växjö, Anders Hedström, Östersund, Kenneth Kimming, Växjö, Kija Gustafsson, Växjö, Annika o Mats Askeljung, Lund, Knut Sitell, Växjö, Eva o Göran Berg, Växjö, Okänd, Elisabet Lundqvist, Näliden, Brita-Stina o Sven-Erik Jonsson, Växjö, Gerd o Sven Hemqvist, Helsingborg, Örkelljunga kyrkl syförening, Jessica Sundberg, Växjö, I Noaksson, Ryssby, Tommy Lööv, Västerås, Ingeborg o Tore Furberg, Uppsala, Lisa Johansson, Gustafs, Tölö kyrkliga syförening, Kungsbacka, Gösta Wrede, Solna, Hild Bergman, Stenberga, Tina Lönneberg, Färjestaden, Karin Joelsson, Säter, Överum-Dalhems församling, Marie Körner, Lund, Anna-Greta Erikson, Kolmården, Gunnar Stone, Stockholm, Dag Fast, Stockholm, Ewa Turesson, Nora, Karl-Anders Sundström, Täby, Greta Jacobsson, Stockholm, Bill-Göran Andersson, Skoghall, Gunnel o Gunnar Carlsson, Växjö, Helene Egnell, Stockholm, Madeleine Eurenius, Stockholm, Ylva Persson, Göteborg, Bernt o Kristina Eriksson, Lund, Cecilia Brannström, Tyresö, Christina o Folke Peterson, Ramkvilla, Gunilla Lindén, Sundbyberg, Karin Lundström, Huddinge, Margaretha Nilsson, Nyköping, Michael Ehilton, Sara o Fredrik Olofsson, Söderköping, Stig Norin, Uppsala, Inger Styrbjörn, Överum, Karin o Hans Hansson, Åhus, Sigrid Eliasson, Kungälv,

Kollekter under tiden 2004-05-19–2004-08-31. Även om flera inbetalningar gjorts under perioden är gåvogivaren med endast en gång. Söderby-Karls församling, Markuskyrkans söndagskola, Norrtälje, Markuskyrkan, Norrtälje, Kungsängens församling, Torsåkers församling, Karbennings församling, Bollnäs kyrka, Skäggetorps kyrka, Linköping, Ödeshögs kyrka, Söderköpings kyrkliga samfällighet, Arken, barnverksamheten, Skedevi församling, Götlanda församling, Ulricehamns församling, Fristad-Gingri församling, Stora Malms församling, Katrineholms församling, Frustuna församling, Kafjärdens församling, Eskilstuna, Örebro Nikolai, Knista kyrkliga samfällighet, Tysslinge församling, Ljusnarsbergs församling, Orsa kyrkoråd, Orsa, Falu Kristine församling, Norbergs församling, Karbennings församling, dagträff, Skogslyckans församling, Öjaby församling, Tävelsås församling, Skatelövs kyrka, Härlövs församling, Alvesta församling, Stenbrohults församling, Stenbrohults kyrkas ljusbärrare, Ljungby Maria församling, Södra Sandsjö kyrka, Älmeboda kyrka, Ljuders församling, Järestorps kyrka, Jönköpings Sofia församling, Rogberga församling, Bankeryds församling, Ölmstads församling, Skärstads församling, Hakarps kyrka, Huskvarna och Öxnehaga kyrkor, Nässjö församling, Rydaholms församling, Gislaveds församling, Bredaryds pastorat, Femsjö församling, Kalmar domkyrka, Oskarshamns församling, Döderhults församling, Lunds domkyrka, St Hans församling, Lund, Slottsstadens församling, Malmö, Skanör-Falsterbo församling, Stora Köpinge församling, Landskrona kyrkliga samfällighet, Höganäs församling, Brunnby församling, Klippan, Vedby o Västra Sömmerslövs församlingars kyrkliga samfällighet, Höja församling, Ängelholms, Karlskrona stadsförsamling, Rödeby församling, Rödbo församling, Säve kyrka, Ytterby församling, Nittorps kyrka, Ljungsarps kyrka, Älvsåkers församling, Knäreds kyrka, Brattfors kyrka, Arvika östra församling, Färgelanda kyrkl samf, Färgelanda, Säbrå, Häggdånger o Hemsö kyrkliga samfällighet, Sollefteå-Boteå kyrkliga samfällighet, Solgården, Torps församling, Fränsta, Piteå landsförsamling, Bodens kyrkliga samfällighet, Boge kyrka, Vänge församling, Roma pastorat, Järfälla kyrka, Jakobsbergs församling, Täby församling, Svenska kyrkan i Sundbyberg, Tyresö församling, Sjukhuskyrkan SÖS, Stockholm.

Gåvor till sjukhuset under tiden 2004-05-19–2004-08-31. Fler än en inbetalning kan ha förekommit under perioden. Kerstin Cederwall, Jönköping, Per-Erik Åbom, Jönköping, Birgitta Bruno, Örnköldsvik, Ola Gran, Nacka, Per Ribbing, Kungsgården, K Lundkvist, Vallentuna, Inga-Lill Alm, Stockholm, Johanniterorden, Stockholm, Jan Andersson, Söderbärke, Stina Josefsson, Haverdal, Ingemar Eurén, Uppsala, Ilona K. Berglund, Tullinge.

Minnesgåvor till sjukhuset under tiden 2004-05-19--2004-08-31: Birgit Wrangels minne: Birgitta o Jonas Uhrström, Saltsjöbaden, Barbro Uggla, Stockholm, Gunilla o Björn, Lidingö, Greta o Lena Ryö, Stockholm, Elisabeth Malmström, Strängnäs, Andrea Hanhe, Stockholm, Marie-Louise Odelvik, Täby, Anna Lisa o Jan, Elisabeth von Konow med familj, Maja Pauli, Stockholm, Karin Söderbäck, Djursholm, Marianne Werner-Sundström, Stockholm, P-E, Malika, Cecilia o Martin Malmström, Sollentuna, Otto, Kerstin, Gunilla o Agneta Malmström, Sollentuna, Marie-Louise o Per Malmsten, Stockholm, Charlotte Wikström, Eva o Ragnar Wendin, Harriet Werner, Stockholm, Imre Feuer, Åhus, Sven o Vera Cronström, Oxelösund, Dag, Christer o Maj Lindgren, Stockholm, Carl Magnus Pontén, Stockholm, Ingrid Stålfors Olausson, Bromma, Margareta Westlin, Åkersberga, Anna Lisa Löfgren, Peter Ugander. Gunhild Ribbings minne: A-L Hellsing-Ribbing, Nora, Per Ribbing, Kungsgården, Carl-Gustaf Ribbing, Uppsala. Seved Ribbings minne: Olof Ribbing, Malmö.

Minnesgåvor till skolan under tiden 2004-05-19—2004-08-31: Aina Jonssons minne: Majken Westin, Skoghall. Bengt Löfstedts minne: Birgit, Ingrid o Christina Johansson, Värends Nöbbele, S. G. Edlund, Täby. Boedewijn Wegerifs minne: Helgeands-systrarna, Knivsta. Elsie Johanssons minne: Gunnel o Bernt Lindblad. Elsie Östervalls minne: Per Håkan Östervall, Örebro. Karl Artur Enbäcks minne: Rolf Pers. Kristina Grügel-Adolfssons minne: Mirjam Liljesson, Växjö, Anna o Jan-Olof Johansson, Ingelstad, Märtha o Stig Pleijel, Tingsryd, Margareta o Rune Gunnarsson, Växjö, Agnes o Bengt Bengtsson, Christina o Nils Fredholm, Växjö, Kerstin Petersson, Karin o Arnold Äthin, Rosita, Växjö, Eva o Peter Bexell, Kalmar, Ursula o Stig Fahréus, Växjö, Ulla Carlsson, Hovmantorp, Arne o Gerd Wirdenäs, Växjö, Ingrid o Sören Stridh, Växjö, Linnea Johansson, Gemla, Eva Orinius, Ödåkra, Karin Lindegård, Växjö, SigBrit Fors, Växjö, Ingela o Yngve Kalin, Hyssna, Mona o Sven-Olof Wallinder, Alsterbro, Olle Sandahl, Moheda, Hans Olof Stavert, Nybro, Lena o Jan-Christer Johansson, Växjö, Gunnel o Gunnar Carlsson, Växjö, Johan o Ingrid Samuelsson, Växjö, Urban o Christina Holmén, Växjö, Brita-Stina o Sven-Erik Jonsson, Växjö, Gun-Britt o Georg Sjöberg, Värends Nöbbele, Barbro o Sven Lenhoff, Växjö, Mats Kollind, Moheda, Britt Marie Linné, Växjö, Växjö, Maggan o Bengt Stigner, Växjö, Lena o Carl Wibert Holmén, Växjö, Maria Ulfgard, Lund, Birgit o Håkan Albinsson, Växjö, Lars Johansson, Öjaby, Anna-Karin Treml-Wänebag o Peter Wänebag, Berlin, Ingrid o Sören Stridh, Ulla Jonsson, Birgit Jonsson, Växjö, Inger o K-G Fridman, Stockholm, Maria Adrian, Växjö, Eva o Göran Berg, Växjö, Kajsa o Anders Wejryd, Växjö, Öjaby kyrkoråd, Richard med barnen, Lammhults Begravningsbyrå HB, Lisbeth o Sven Hedlund, Vetlanda, Liss Levin-Svenson, Mariefred, Ruht o Carl-Gösta Weidow, Skara, Bo Rosengren, Stockholm.

Födelsedagsgåvor till skolan under tiden 2004-05-19--2004-08-31: Ann-Mari Kullenberg 65-årsdagen: Christina Kullenberg, Kungälv. Astrid Degermans 95 årsdag: Karin o Lennart Furéh, Lindesberg. Ingeborg o Tore Furberg, Uppsala. Gåvor från vänner vid Liselotte Hanssons 75-årsdag: Liselotte Hansson, Tyresö. Hans Simonssons 75-årsdag: Fam Blad/Fagman, Västra Frölunda. Lars Rye Danielssons 70-årsdag: Ingrid o Sören Stridh, Växjö. Per Greens 50-årsdag, Harald Ehrnström, Jönköping, Christer o Monica Spjuth, Mullsjö, Magnus o Cia Adérn, Jönköping, Inge-mar Svennebring, Jönköping. Stig Fahréus 70-årsdag: Margareta o Alf Johansson, Kalmar. Tore Furbergs 80-årsdag: Astrid Degerman, Lindesberg. Gäva vid födelsedag: Hans Simonsson.

Andra hyllningsgåvor till under tiden 2004-05-19—2004-08-31: Gäva vid tysk vigsel: Ekeberga församling. Gäva vid vår vigsel: Tomas o Hanna Rådehed, Örebro.

UPPROP

till Svenska kyrkans församlingar

KOLLEKTÄNDAMÅL UNDER JULHELGEN

Tack vare frivilliga gåvor får i år 385 Betlehemsbarn en gedigen skolgång vid Den Gode Herdens svenska skola.

Skolan omfattar stadierna från förskola till studentexamen. Skolan vill förutom att ge en så god utbildning som möjligt verka för fred och försoning och demokratisk utveckling i det palestinska samhället. Den vill också stödja den kristna minoriteten i Det heliga landet. Skolan är en flickskola för att ge just flickor möjlighet till utbildning där detta inte varit en självklarhet.

Många församlingar finner att Den Gode Herdens skola just i Betlehem är ett inte bara passande utan också angeläget kollektändamål under julhelgen.

Behovet av stöd utifrån är nu ännu större och ökar ständigt p g a det rådande läget. Arbetslösheten beräknas till 70% i Betlehemsområdet, vilket innebär att de intäkter som skolan normalt får genom avgifter och gåvor lokalt blir allt mindre.

Vi hoppas att Ni som brukar låta åtminstone någon julkollekt gå till dagens Betlehemsbarn vill göra det i år också och att Ni som inte gjort det tidigare vill göra det nu.

(Många församlingar har Den Gode Herdens skola som återkommande kollektändamål under året. Detta betyder också väldigt mycket. Tack!)

Kollektivdjan att läsa upp i kyrkan liksom aktuell information om skolan kommer i nästa nummer av tidskriften som kommer ut strax före jul. Präster får liksom alla medlemmar och gåvogivare tidskriften.

Mer information finns på vår hemsida www.jerusalemforeningen.se

Tack för allt stöd till Betlehemsbarnen vid Den Gode Herdens skola!

Tore Furberg
biskop em, ordförande

Jan-Olof Johansson
prost, direktor

Svenska Jerusalemsföreningens pg 2069-3 och bg 401-3330

(Upprop är också utsänt till alla pastorat via e-post.)

Vill Du bli fadder

till en av flickorna vid Den Gode Herdens skola i Betlehem?

Det kan Du blir genom att bli regelbunden understödjare av skolan.

Så här går det till: Du ger ett belopp till skolans verksamhet en gång i månaden eller i kvartalet eller så ofta det passar Dig. Beloppets storlek avgör Du själv. (Föreningens åtagande för en elevplats är för närvarande ca 4 500:-/år). Pengarna går inte till enskilt barn utan till skolans verksamhet. Men Du får namn på och uppgifter om den flicka som Du är fadder till och kan om Du vill få en personlig kontakt med henne.

Fyll i talongen nedan och skicka den till Britt Bergman (adress se sista sidan). Hon kommer då att ta kontakt med Dig och ge mer information.

Ja, jag vill bli fadder:

Namn

Adress

Tel

POSTTIDNING B

BEGRÄNSAD EFTERSÄNDNING

Vid definitiv eftersändning åter-
sänds försändelsen med nya adres-
sen på framsidan (ej adressidan).

Adressändringar och retur till
Svenska Jerusalemsföreningen
Skogsvägen 2,
360 44 INGELSTAD

Adresser i Det Heliga Landet

Vår skola i Betlehem har adressen: The Good Shepherd's Swedish School,
P.O.B. 64, Betlehem, via Israel. Tel och fax Betlehem 00 972-2-2742204.
Sjukhusets namn och adress är: Hussein bin Talal's Hospital, P.O.B. 67,
Betlehem, via Israel.

E-post till skolan: gsss@p-ol.com

Föreningens representanter: Arnold och Sylvia Hjertröm, P O Box 319 63,
913 19 Jerusalem, tel 00 972-2-58 28 028.

Ring gärna dem om du är i Det heliga landet och vill besöka skolan eller veta
mer om SJF.

Adresser i Sverige

Jerusalemsföreningens hemsida: www.jerusalemsforeningen.se

Svenska Jerusalemsföreningens ordförande: Biskop emeritus Tore Furberg,
Sysslomansgatan 27, 753 14 Uppsala, tel 018-50 59 08.

Direktor och sekreterare: Hovpredikant Jan-Olof Johansson, Skogsv. 2,
360 44 Ingelstad, tel och fax 0470-309 45, ansvarig utgivare för tidskriften.
E-post: sjs@brevet.nu

Kassaförvaltare: Urban Holmén, Överfångsv 12, 352 51 Växjö. Tel 0470-848 97
mobil 070-6384897 e-post: urban.holmen@spray.se

Redaktör för tidskriften: Lars Micael Adrian, Svärdgränden 11, 224 75 Lund,
tel 046-188810, fax 046-15 86 90, e-post modgun@telia.com

Ansvarig för fadderbarnsverksamheten: Britt Bergman, Körsbärsvägen 6,
114 23 Stockholm, tel och fax 08-673 12 15, mobil 073-590 49 28.

Lundakretsen:

Lars Micael Adrian, Svärdgränden 11, 224 75 Lund. Tel 046-18 88 10,
fax 15 86 90, e-post: modgun@telia.com

Norrköpingskretsen:

Jonas Agestam, Solhem Alsäter, 605 97 Norrköping, tel 011-33 52 06

Växjökretsen:

Richard Grügiel-Adolfsson, Öjaby Prästgård, 352 50 Växjö.

Tel: 0470-601 74 (a), 691 45 (b), 070-541 58 58.

E-post: richard.grugiel-adolfsson@svenskakyrkan.se

Årsavgiften, som ger rättighet att få tidskriften är minst 100 kr.

Postgiro 20 69 - 3 • Bankgiro 401-3330

ISSN 0346-2307